

ΔΥΣΚΟΛΟΣ

εἰθ' ὅτι τοιοῦτο κτῆμ' ἐκέκτηθ' ω̄ λίθους
ἀπαντας ἐπόει τοὺς ἐνοχλοῦντας; ὅπερ ἔμοι
νυνὶ γένοιτ'. οὐδὲν γὰρ ἀφθονώτερον
λιθίνων γένοιτ' <ἄν> ἀνδριάντων πανταχοῦ.

160

νῦν δ' οὐ βιωτόν ἐστι, μὰ τὸν Ἄσκληπιόν.

λαλοῦσ' ἐπεμβαίνοντες εἰς τὸ χωρίον

ἢδη. παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν γάρ, νὴ Δία,

εἴωθα διατρίβειν; ὃς οὐδ' ἐργάζομαι

τουτὶ τὸ μέρος <τοῦ> χωρίου, πέφευγα δὲ

διὰ τοὺς παριόντας. ἀλλ' ἐπὶ τοὺς λόφους ἄνω

165

ἢδη διώκουσ'. ω̄ πολυπληθείας ὄχλου.

οἵμοι· πάλιν τις οὗτοσὶ πρὸς ταῖς θύραις

ἔστηκεν ἡμῶν.

Σω.

ἄρα τυπτήσει γέ με;

Kv.

ἐρημίας οὐκ ἔστιν οὐδαμοῦ τυχεῖν,

οὐδ' ἄν ἀπάγξασθαι τις ἐπιθυμῶν τύχῃ.

170

Σω.

ἔμοὶ χαλεπαίνει; περιμένω, πάτερ, τινὰ

ἐνταῦθα· συνεθέμην γάρ.

(Kv.)

οὐκ ἐγὼ 'λεγον;

τουτὶ στοὰν νενομίκατ', ἢ τι τοῦ λεώ;

πρὸς τὰς ἔμας θύρας, ἐὰν ἵδεῖν τινα

βούλησθε, συντάπτεσθ' ἀπαντᾶν; παντελῶς

175